

Beatificació d'Álvaro del Portillo

«Pastor segons el cor de Crist, zelós ministre de l'Església»

Xavier Vilella
Periodista.

Alegria universal

El 27 de setembre de 2014, va ser beatificat Mons. Álvaro del Portillo, bisbe prelat de la Prelatura de la Santa Creu i Opus Dei, i primer successor de sant Josepmaria Escrivà. La cerimònia va tenir lloc a Madrid, al barri de Valdebebas, i va ser presidida pel representant del Sant Pare, el cardenal Angelo Amato, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants.

Arran de la beatificació, el Papa Francesc va escriure una Carta al prelat, Mons. Xavier Echevarría, en la qual, després de manifestar la seva alegria per aquest esdeveniment, assenyala-va que «el beat Álvaro del Portillo ens envia un missatge molt clar, ens diu que ens refiem del Senyor, que Ell és el nostre

Perfil

El beat Álvaro del Portillo va néixer a Madrid l'11 de març de 1914. Va ser ajudant d'obres públiques, doctor enginyer de camins, doctor en filosofia (secció història) i en dret canònic.

L'any 1935, es va incorporar a l'Opus Dei. Fou ordenat sacerdot el 1944. Al cap de dos anys, el 1946, es va traslladar a Roma. Va servir l'Església amb la seva dedicació en nombrosos encàrrecs que la Santa Seu li va encomanar, especialment durant el Concili Vaticà II. El 15 de setembre de 1975, va ser designat com a primer successor de sant Josepmaria.

El 28 de novembre de 1982, quan Joan Pau II va erigir l'Opus Dei en Prelatura personal, formada per fidels laics i sacerdots seculars, el Sant Pare també el va nomenar primer prelat d'aquesta estructura eclesial, i l'any 1991 li va conferir l'ordenació episcopal. La seva tasca de govern es va caracteritzar per la seva unió amb el Papa i els altres bisbes, la fidelitat al Fundador i al seu missatge i un afany pastoral que abastava totes les persones.

Va morir durant la matinada del 23 de març de 1994, al cap de poques hores d'haver tornat d'un pelegrinatge a Terra Santa. Aquest mateix dia, sant Joan Pau II va voler pregar davant de les seves restes mortals, que descansen a la Cripta de l'església prelatícia de Santa Maria de la Pau a Roma.

germà, el nostre amic que no ens decep mai i que sempre ens fa costat. Ens anima a no tenir por d'anar contra corrent i de patir per anunciar l'Evangeli. A més, ens ensenya que, en la senzillesa i la quotidianitat de la nostra vida, hi podem trobar un camí segur de santedat.»

La vida de don Álvaro –va escriure l'1 d'octubre Mons. Xavier Echevarría als fidels i cooperadors de l'Opus Dei– «es resumeix en una fidelitat plena al pla de Déu sobre la seva persona i la seva missió en aquesta terra. És d'aquí que li venia la seva pau inalterable, aquella alegria que tantes i tantes persones hem pogut contemplar. Ara que el reconeix en la glòria dels benaurats i que el proposa com a exemple del seguiment lleial de Crist, l'Església ens recorda el camí que hem de fer per assolir la unió amb Déu, a la qual el Senyor ens crida, a tots, de manera que siguem ja feliços aquí baix».

Aquesta data serà inoblidable per als milers de persones que van assistir a la cerimònia de beatificació, entre ells quasi 10.000 catalans barrejats entre pelegrins de 80 països de tot el món, per als qui la van seguir a través de la televisió o internet i per tots els que van participar en les misses d'acció de gràcies celebrades en nombrosos llocs dels cinc continents.

El cardenal Angelo Amato, representant del sant Pare Francesc, va llegir la Carta Apostòlica en la qual es diu que «després d'haver obtingut el parer de la Congregació de les Causes dels Sants, amb la Nostra Autoritat apostòlica, concedim que el Venerable Servent de Déu Álvaro del Portillo y Díez de Sollano,

La vida de don Álvaro –va escriure l'1 d'octubre Mons. Xavier Echevarría als fidels i cooperadors de l'Opus Dei– «es resumeix en una fidelitat plena al pla de Déu sobre la seva persona i la seva missió en aquesta terra.»

bisbe, Prelat de la Prelatura personal de la Santa Creu i Opus Dei, Pastor segons el cor de Crist, ministre zelós de l'Església, d'ara endavant sigui anomenat Beat, i se'n pugui celebrar cada any la festivitat el dia 12 de maig, en els llocs i segons les maneres establertes pel dret.» Un gran aplaudiment de les dues-centes mil persones presents a Valdebebas va corroborar aquestes paraules.

El papa Francesc a Mons. Xavier Echevarría amb motiu de la beatificació

El sant Pare va escriure una llarga carta al prelat de l'Opus Dei en què va recordar alguns trets de la biografia del nou beat Álvaro, com que a Madrid (on es va fer la cerimònia) «va tenir lloc sobretot l'esdeveniment que va segellar definitivament el rumb de la seva vida: l'encontre amb sant Josepmaria Escrivà, de qui va aprendre a enamorar-se cada dia més de Crist. Sí, enamorar-se de Crist. Aquest és el camí de santedat que ha de recórrer tot cristià: deixar-se estimar pel Senyor, obrir el cor a l'amor i permetre que sigui Ell qui guiï la nostra vida.»

I també va glossar una jaculatòria que el beat Álvaro «acostumava a repetir sovint, especialment en les celebracions i aniversaris personals: "gràcies, perdó, ajuda'm més!". Són paraules que ens apropen a la realitat de la seva vida interior i del seu tracte amb el Senyor».

«En primer lloc, "gràcies". És la reacció immediata i espontània que l'ànima sent davant la bondat de Déu i —explica

«Enamorar-se de Crist. Aquest és el camí de santedat que ha de recórrer tot cristià: deixar-se estimar pel Senyor, obrir el cor a l'amor i permetre que sigui Ell qui guiï la nostra vida.»
Carta del papa Francesc al prelat de l'Opus Dei

Francesc en la seva carta— mostra que Álvaro del Portillo era conscient dels abundants dons que Déu li havia concedit, i donava gràcies a Déu. Però no es va quedar aquí; el reconeixement de l'amor del Senyor va despertar en el seu cor desigs de seguir-lo amb un lliurament i una generositat més plens, i a viure una vida d'humil servei als altres.»

«Perdó» —continuava el sant Pare—. «Sovint, confessava que es veia davant Déu amb les mans buides, incapaç de respondre amb tanta generositat. Però la confessió de la pobresa humana no és fruit de la desesperança, sinó d'un confiat abandonament en Déu que és Pare. És obrir-se a la seva misericòrdia, al seu amor capaç de regenerar la nostra vida. Un amor que no humilia, i —recordava el Papa— el servent de Déu va dedicar moltes energies personals a animar les persones que tractava a apropar-se al sagrament de la confessió, sagrament de l'alegria. Que important que és sentir la tendresa de l'amor de Déu i descobrir que encara hi ha temps per a estimar!»

«Ajuda'm més». «Sí, el Senyor no ens abandona mai —escriu Francesc—, sempre ens fa costat, camina amb nosaltres i cada dia espera de nosaltres un nou amor. La seva gràcia no ens mancarà, i amb el seu ajut podem dur el seu nom a tot el món. El nou beat va recórrer molts països fomentant projectes d'evangelització, sense fer cas de les dificultats, mogut per l'amor a Déu i als germans. El qui està molt ficat en Déu sap estar molt a prop dels homes. La primera condició per anunciar-los Crist és estimar-los, perquè Crist ja els ha estimat abans.» I en treia una conclusió: «Cal sortir dels nostres egoïsmes i comoditats i anar a l'encontre dels nostres germans. Allà ens espera el Senyor. No podem quedar-nos amb la fe per a nosaltres mateixos, és un do que hem rebut per a donar-lo i compartir-lo amb els altres.»

Missa de Beatificació de Mons. Álvaro del Portillo

La cerimònia va ser presidida pel cardenal Angelo Amato, que va destacar del nou beat que fou un «pastor segons el cor de Crist, zelós ministre de l'Església». En la seva homilia, el prefecte de la Sagrada Congregació per a les Causes dels Sants es va centrar especialment en la virtut de la humilitat, viscuda heroicament per Álvaro del Portillo, que va destacar com a «imitació i identificació amb Crist, mansuet i humil de cor».

«La seva humilitat no era aspra, cridanera, exasperada, sinó afectuosa, alegre. La seva alegria derivava de la convicció de la se-

La cerimònia va ser presidida pel cardenal Angelo Amato, que va destacar del nou beat que fou un «pastor segons el cor de Crist, zelós ministre de l'Església».

va escassa vàlua personal», va dir el cardenal Amato, que va destacar que, per a Álvaro, la humilitat era «la clau que obre la porta per entrar a la casa de la santedat», mentre que la supèrbia constituïa el major obstacle per veure i estimar Déu. Citant unes paraules del llavors cardenal Ratzinger que va pronunciar el 2002 –amb motiu de la canonització del fundador de l'Opus Dei–, i tot parlant de la virtut heroica, deia: «Virtut heroica no significa exactament que un fa coses grans per si mateix, sinó que en la seva vida apareixen realitats que no ha fet ell mateix, perquè ell s'ha mostrat transparent i disponible perquè Déu actués [...]. Això és la santedat».

«Aquest és el missatge que ens lliura avui el beat Álvaro del Portillo, “pastor segons el cor de Crist, zelós ministre de l'Església” –va acabar el cardenal Amato–, i «ens convida a ser sants com ell, vivint una santedat amable, misericordiosa, afable, mansa i humil. Ara més que mai, necessitem una ecologia de la santedat, per contrarestar la contaminació de la immoralitat i de la corrupció. Els sants ens conviden a introduir en el si de l'Església i de la societat l'aire pur de la gràcia de Déu, que renova la faç de la terra.»

En acció de gràcies per la beatificació

L'endemà, el dia 28 de setembre, va tenir lloc la missa d'acció de gràcies presidida per

Mons. Xavier Echevarría, prelat de l'Opus Dei, que va destacar l'alegria per la cerimònia del dia anterior, ben units al papa Francesc, amb gent de tots els continents, i al voltant de l'Eucaristia.

«Observant la vida santa d'Álvaro –va dir Mons. Echevarría a la seva homilia–, hi descobrim la mà de Déu, la gràcia de l'Esperit Sant, el do d'un amor que ens transforma. I incorporem a la nostra ànima aquesta oració de sant Josepmaria que tantes vegades ha repetit el nou beat: “Dóna'm, Senyor, l'amor amb què vols que t'estimi.”»

Més endavant, va destacar la maduresa del nou beat, que ja amb només 25 anys va rebre de sant Josepmaria el nom de *Saxum* (roca), referint-se a la seva ferma personalitat.

«En aquest dia que el sant Pare Francesc dedica a la pregària per la família –va recordar Mons. Echevarría–, ens unim a les súpliques de tota l'Església per aquesta comunió d'amor» i, tot se-

«La seva humilitat no era aspra, cridanera, exasperada, sinó afectuosa, alegre. La seva alegria derivava de la convicció de la seva escassa vàlua personal», va dir el cardenal Amato.

guint l'exemple de la família del nou beat, va animar les famílies presents a ser “llars [...] lluminoses i alegres com va ser la de la Sagrada Família”, en paraules de sant Josepmaria.»

«Famílies: el Senyor us estima, el Senyor es troba present en el vostre matrimoni, imatge de l'amor de Crist a la seva Església. Sé que molts de vosaltres us dediqueu generosament a donar suport a altres matrimonis en el camí de fidelitat, a ajudar moltes altres llars a anar endavant en un context social moltes vegades difícil i fins i tot hostil. Ànim! La vostra tasca de testimoniatge i d'evangelització és necessària per al món sencer. Recordeu que, com va dir l'estimat Benet XVI, “la fidelitat al llarg del temps és el nom de l'amor”».

Va cloure les seves paraules citant «la carta que em va escriure l'estimat Papa Francesc amb motiu de la beatificació d'ahir, en què ens deia que “no podem quedar-nos amb la fe per a nosaltres mateixos; és un do que hem rebut per donar-lo i compartir-lo amb els altres”; i hi afegia que el beat Álvaro “ens anima a no tenir por d'anar a contracorrent i de patir per anunciar l'Evangeli”, i també que “ens ensenya que, en la senzillesa i la quotidianitat de la nostra vida, hi podem trobar un camí segur de santedat”».

Observant la vida santa d'Álvaro –va dir Mons. Echevarría–, hi descobrim la mà de Déu, la gràcia de l'Esperit Sant, el do d'un amor que ens transforma.